

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tost/13/2018
Identifikačné číslo spisu: 9018200045
Dátum vydania rozhodnutia: 2. mája 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9018200045.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci vyžiadanej osoby W. X., v konaní o návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava o vzatí vyžiadanej osoby W. X. do predbežnej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, na neverejnom zasadnutí 2. mája 2018 v Bratislave, o sťažnosti prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Ntc 3/2018 z 21. marca 2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 3Ntc 3/2018 z 21. marca 2018 rozhodol tak, že podľa § 15 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej aj „zák. č. 154/2010 Z. z.“) zadržanú osobu W. X., nar. XX. novembra XXXX v O., trvale bytom I. XX, X., Slovenská republika, zamestnanca T. úradu L., na ktorú bol prokurátorom Centrálnej prokuratúry pre sledovanie hospodárskych trestných činov a korupcie, Rakúska republika pod sp. zn. 4St/2/16p dňa 19. februára 2018 vydaný európsky zatýkací rozkaz, ponechal na slobode. Zároveň podľa § 15 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z. z. alinea tretia s použitím § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku väzbu vyžiadanej osoby nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Podľa § 80 ods. 2 a § 82 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku vyžiadanej osobe W. X. uložil povinnosť v lehotách stanovených probačným úradníkom, najmenej však raz za týždeň, dostaviť sa k probačnému úradníkovi Krajského súdu v Bratislave, pracovisko Okresný súd Bratislava IV a oboznamovať ho so spôsobom svojho života a dodržiavať jeho pokyny; súd preto nevyhovel návrhu Krajskej prokuratúry v Bratislave z 19. marca 2018, sp. zn. KPtm 30/18/1100 a vyžiadajú osobu W. X. nevzal do predbežnej väzby. Krajský súd v odôvodnení tohto uznesenia, po zrekapitulovaní doterajšieho konania poukázal na to, že u vyžiadanej osoby sú kumulatívne dané viaceré okolnosti (dlhodobé stále bydlisko vyžiadanej osoby v nehnuteľnosti, ktorá je v jeho vlastníctve, existencia pracovných návykov a dlhodobé zaradenie vyžiadanej osoby do pracovného procesu v súčasnosti vo verejnej správe a predtým v sociálnej sfére, pevné rodinné a osobné väzby vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky, zdravotný stav vyžiadanej osoby vyžadujúci špecializovanú starostlivosť v spojení s nákladnosťou liečby hradenej poisťovňou len v prípade dodržiavania liečebného režimu, ako aj potenciálne dôsledky pre zdravie

vyžiadanej osoby v prípade nedokončenia diagnostiky či prerušenia liečby), ktoré odôvodňujú nahradenie väzby vyžiadanej osoby inštitútom nespojeným s odňatím slobody a ktorým je možné dosiahnuť účel predbežnej väzby. Proti tomuto uzneseniu zahlásil ihneď po jeho vyhlásení prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava (ďalej len „prokurátor“) sťažnosť (č. l. 16), ktorej písomné odôvodnenie do času konania neverejného zasadnutia, nebolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručené; po vyhlásení napadnutého uznesenia prokurátor podanú sťažnosť zdôvodnil len tým, že sa pridrižiava dôvodov uvedených v návrhu na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku správny výrok napadnutého uznesenia, proti ktorému podal prokurátor sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná. Úvodom Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, boli dodržané lehoty, ktorých zachovanie je základným predpokladom rozhodnutia o vzatí vyžiadanej osoby W. X. do predbežnej väzby. Z obsahu spisu vyplýva, že W. X. bol zadržaný postupom podľa § 13 ods. 1 zák. č. 154/2010 dňa 18. marca 2018 o 20:46 hod. (č. l. 4), a to na základe záznamu, ktorý bol do Schengenského informačného systému vložený na podklade európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného 19. februára 2018, sp. zn. 4St/2/16p orgánom Rakúskej republiky - Zentrale Staatsanwaltschaft zur Verfolgung von Wirtschaftsstrafsachen und Korruption na účely jeho trestného stíhania pre trestný čin podvodu podľa §§ 146, 147, 148 15 StGB Trestného zákonníka Rakúskej republiky vrátane podvodu, ktorý sa týka finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev. Návrh na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby podala prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava príslušnému Krajskému súdu v Bratislave dňa 20. marca 2018 o 13:55 (č. l. 1), pričom sudkyňa krajského súdu vypočula vyžiadanú osobu dňa 21. marca 2018 od 9:00 hod. do 9:40 hod. (č. l. 13) a v rámci tohto výsluchu, za prítomnosti ustanoveného obhajcu JUDr. Alana Streláka ustanoveného opatrením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Ntc 15/2017 z 21. marca 2018 (č. l. 11) rozhodla napadnutým uznesením o nevzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby (č. l. 16). Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava podala návrh na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby do 48 hodín od zadržania W. X. podľa § 13 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z. z. a zároveň sudkyňa krajského súdu do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu na vzatie do predbežnej väzby vypočula a rozhodla o prepustení W. X. na slobodu podľa § 15 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z. z. Po zistení, že v posudzovanej veci boli splnené všetky procesné podmienky pre rozhodnutie krajského súdu, podrobil Najvyšší súd Slovenskej republiky prieskumu záver krajského súdu o neexistencii materiálnych dôvodov predbežnej väzby a dospel k totožnému záveru. Predbežná väzba v konaní podľa § 15 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. nie je obligatórna a uvaliť ju možno len vtedy, ak konkrétne skutočnosti odôvodňujú obavu, a to reálnu, že prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky nemožno zabezpečiť inak a jej ponechaním na slobode dôjde k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze. Vo vzťahu k vyžiadanej osobe v preskúmanej veci predbežnej väzby je nutné poukázať na to, že vyžiadaná osoba je štátnym občanom Slovenskej republiky so stálym bydliskom na území Slovenskej republiky, dlhoročnými rodinnými a pracovnými väzbami na jej území a neodkladnou potrebou lekárskej starostlivosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom spochybňoval opodstatnenosť európskeho zatýkacieho rozkazu, dospel k totožnému záveru ako krajský súd a to že v tomto štádiu konania nie je daná reálna hrozba, že ponechaním W. X. na slobode by došlo k zmareniu účelu tohto konania. Rovnako skutočnosť, že vyžiadaná osoba nesúhlasí s vydaním do Rakúskej republiky, nemôže z dôvodu realizácie tohto práva vyžiadanou osobou založiť samo o sebe skutočnosť odôvodňujúcu obavu zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze. Ak by súd prijal záver o tom, že ak by vyžiadaná osoba s vydaním nesúhlasila a táto skutočnosť by vždy založila uplatnenie predbežnej väzby, bolo by to v rozpore s fakultatívnosťou tohto inštitútu. Krajský súd zároveň správne uložil dohľad probačného a mediačného úradníka nad vyžiadanou osobou podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, § 82 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku, s ktorým záverom sa Najvyšší súd Slovenskej republiky v plnom rozsahu stotožňuje. V tejto súvislosti záverom Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na skutočnosť, že ak je účelom predbežnej väzby zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky do času predloženia originálu európskeho zatýkacieho rozkazu, tak W. X. od svojho prepustenia na slobodu dňa 21. marca 2018 mal do súčasnosti dostatok času, aby opustil územie Slovenskej republiky (spis bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený až 19. apríla 2018), pričom vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej

väzby s takýmto časovým odstupom ponechania vyžadanej osoby na slobode by poprelo zmysel a účel samotnej predbežnej väzby. So zreteľom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak,ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.